

Rím ustanovuje videnie – číslo štyri

Oživovanie starých sporov: zápas o prorocký výklad v adventizme

Jeff Pippenger

2024-08-08

Boli sme vopred varovaní, že v posledných dňoch budú oživené „staré spory“.

„V dejinách i v prorockve Božie Slovo zobrazuje dlhotrvajúci zápas medzi pravdou a bludom. Tento zápas ešte stále pokračuje. To, čo už bolo, sa bude opakovať. Staré spory budú znovu oživované a nové teórie budú neustále vznikať.“ Selected Messages, kniha 2, 109.

Nevyhnutne boli tie staré spory satanským pokusom podkopať úlohu novodobého Ríma, lebo je to pápežský Rím posledných dní, kto ustanovuje videnie. V dejinách adventizmu jestvuje niekoľko príkladov tejto skutočnosti. Prvým bol spor medzi protestantmi a milleritmi, ako je znázornený na priekopníckej mape z roku 1843. Jediným odkazom na posvätnú priekopnícku mapu z roku 1843, ktorá „bola vedená Pánom a nemala by sa meniť“, ktorý nebol priamym odkazom na prorockú pravdu Božieho slova, bolo zobrazenie sporu milleritov s protestantmi toho obdobia. Protestanti stotožňovali „lupičov tvojho ľudu“ z jedenástej kapitoly Daniela, verša štrnásteho, s Antiochom Epifanom, zatiaľ čo milleriti vedeli, že tým je Rím.

„164 Smrť Antiocha Epifana, ktorý sa, prirodzene, nepostavil proti Kniežat'u kniežat, keďže bol už 164 rokov mŕtvy predtým, než sa Knieža kniežat narodilo.“ Pioneer Chart, 1843.

Následne vznikol spor medzi Jamesom Whiteom a Uriahom Smithom o správnu identifikáciu „kráľa severu“ v jedenástej kapitole knihy Daniel. James správne stotožnil „kráľa severu“ v záverečných veršoch jedenástej kapitoly Daniela s pápežským Rímom, alebo, ako to nazývam ja, s moderným Rímom. Smith tvrdil, že „kráľom severu“ v Danielovi 11,36 bolo ateistické Francúzsko.

„VERŠ 36. A kráľ bude konať podľa svojej vôle; povýši sa a vyvýši sa nad každého boha a bude hovoriť podivuhodné veci proti Bohu bohov a bude sa mu dariť, dokiaľ sa nenaplní rozhorčenie; lebo to, čo je určené, sa stane.

„Kráľ, ktorý je tu uvedený, nemôže označovať tú istú moc, o ktorej bola naposledy zmienka; totiž pápežskú moc; lebo jednotlivé určenia by neobstáli, keby sa vzťahovali na túto moc.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Smith vniesol svoj vlastný „súkromný výklad“, keď vyhlásil: „Kráľ, ktorý je tu uvedený, nemôže označovať tú istú moc, o ktorej bola zmienka naposledy; totiž pápežskú moc; lebo tieto určenia by neobstáli, keby sa vzťahovali na túto moc.“ Božie Slovo nikdy nezlyháva a je gramaticky nesprávne používať ľudské tvrdenie na popretie jasnej gramatickej stavby tohto úseku. Verš hovorí „a kráľ“, čo si vyžaduje, aby kráľ, ktorý sa tu identifikuje, bol tým istým kráľom, ktorý je predstavený v predchádzajúcom úseku. Neexistuje nijaký dôkaz o novom kráľovi a Smith potvrdzuje, že „tou istou mocou, o ktorej bola zmienka naposledy“, bola „pápežská moc“. Vo

svojej knihe uznáva, že od verša tridsaťjeden až po verš tridsaťpäť ide o pápežskú moc, a bez akéhokoľvek gramatického dôkazu, ktorý by vo verši tridsaťšesť označoval nového kráľa, jednoducho tvrdí, že verše nasledujúce po verši tridsaťpäť nepredstavujú prorocké charakteristiky pápežskej moci. Preto do textu vkladá svoj názor o Francúzsku.

Keď Smith pristupuje k štyridsiatemu veršu, chybná prorocká platforma, ktorú vybudoval svojim súkromným výkladom, ho núti identifikovať trojstrannú vojnu, pričom na základe svojich domnienok stotožňuje kráľa juhu s Egyptom, ktorý sa vo verši „oborí“ proti Francúzsku, a Turecko stotožňuje s kráľom severu, ktorý takisto prichádza proti Francúzsku. Táto pridaná ľudská interpretácia buduje prorocký model, v ktorom Smith identifikuje doslovný Armagedon, kde Turecko pochoduje na Jeruzalem, čím označuje uzavretie času milosti pre ľudstvo, keď povstane Michael. V dejinách adventizmu bolo napísaných mnoho kníh, ktoré správne poukazujú na klamnosť takéhoto výkladu.

Cieľom tohto článku nie je zaoberať sa dôsledkami súkromného výkladu Uriáša Smitha, ale jednoducho poukázať na spor, ktorý nasledoval, keď začal presadzovať svoj súkromný výklad; lebo keď James White vystúpil proti jeho mylnému názoru, stalo sa to ďalšou líniou sporu v adventizme, v ktorej bolo správne stotožnenie Ríma napadnuté falošnou aplikáciou.

V knihe Daniel sa takisto viedol zdĺhavý spor o „ustavičnú obeť“, keď laodicejský adventizmus prijal odpadlický protestantský názor, ktorý stotožňoval „ustavičnú obeť“ v knihe Daniel s Kristovou službou vo svätyni, v rozpore so zavedenou základnou pravdou, že „ustavičná obeť“ bola symbolom pohanského Ríma.

„Potom som videla vo vzťahu ku ‚každodennej‘ (Daniel 8,12), že slovo ‚obeť‘ bolo doplnené ľudskou múdrosťou a nepatrí do textu, a že Pán dal správne porozumenie tejto veci tým, ktorí zvestovali posolstvo o hodine súdu. Keď panovala jednota, pred rokom 1844, takmer všetci boli zjednotení v správnom chápaní ‚každodennej‘; ale v zmätku od roku 1844 boli prijaté iné názory a nasledovali temnota a zmätok. Čas nie je skúškou od roku 1844 a už nikdy viac nebude skúškou.“ Early Writings, 74.

V čase konca, v roku 1889, keď bolo odpečatených posledných šesť veršov Daniela jedenástej kapitoly, bol kráľ severu vtedy rozpoznaný ako pápežský Rím, presne tak, ako ho už predtým James White určil vo svojom spore s Uriášom Smithom. White uplatnil metodológiu „riadok na riadok“, keď sa zaoberal Smithovým bludom. White tvrdil, že ak poslednou mocnosťou predstavenou v Danielovi dva, a poslednou mocnosťou predstavenou v Danielovi sedem, a poslednou mocnosťou predstavenou v Danielovi osem bol všetko Rím, potom na základe troch línií svedkov je mocnosťou, ktorá prichádza ku svojmu koncu v Danielovi jedenásť, Rím, a nie to, čo Smith tvrdil, totiž že je to Turecko.

Prorocké hnutie tretieho anjela, ktoré sa začalo v roku 1889, bolo krátko po 11. septembri 2001 postavené pred spor týkajúci sa prvej kapitoly Jóela. V prvých piatich veršoch dvaja svedkovia, najprv pokolenia a potom hmyz, označujú postupnú skazu, ktorú na adventizmus priviedol Rím. „Opilci“ v proroctve podľa Izaiáša sú „posmievači, ktorí vládnu nad Jeruzalemom“. Prebúdajú sa v štvrtom a poslednom pokolení. Táto postupná skaza je duchovnou skazou, lebo oslovuje

Jeruzalem posledných dní, a od vzbury roku 1863 laodicejskí adventisti siedmeho dňa postupne prijímali do seba náuky Ríma.

Slovo Hospodinovo, ktoré prišlo k Joelovi, synovi Petuelovmu. Čujte toto, starci, a počúvajte, všetci obyvatelia krajiny. Stalo sa to za vašich dní alebo za dní vašich otcov? Rozprávajte o tom svojim synom a vaši synovia nech rozprávajú svojim synom a ich synovia ďalšiemu pokoleniu. Čo ponechala húsenica, zožrala kobyľka; a čo ponechala kobyľka, zožrala chrúst; a čo ponechal chrúst, zožrala iná húsenica. Prebud'te sa, opilci, a plačte; a nariekajte, všetci pijaci vína, pre muš, lebo je odňatý vašim ústam. Joel 1:1–5.

Po páde veľkých budov mesta New York sa pochopilo, že neskorý dážď sa vtedy začal „kropiť“ a že spor z druhej kapitoly Habakuka, ktorý sa naplnil v milleritskej histórii, sa opäť začal rozvíjať. Spor sa týkal správnej prorockej metodológie.

Budem stáť na svojej stráži a postavím sa na vežu; budem pozorovať, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem karhaný. A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš videnie a zreteľne ho zaznač na tabule, aby ten, kto ho číta, mohol bežať. Lebo videnie je ešte na určený čas, ale pri konci prehovorí a nesklame; keby aj meškalo, čakaj naň, lebo iste príde, neoneskorí sa. Hľa, jeho duša, ktorá sa povyšuje, nie je v ňom priama; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery. Áno, aj preto, že hreší vínom, je pyšný človek a neostáva doma; rozširuje svoju žiadostivosť ako podsvetie a je ako smrť, nemôže sa nasýtiť, ale zhŕňa k sebe všetky národy a zhromažďuje k sebe všetky kmene. Habakuk 2:1–5.

Skúška v druhej kapitole Habakuka predobrazovala skúšku hnutia stoštyridsiatichštyritisíc, ktorá sa začala, keď mocný anjel zo zjavenia osemnástej kapitoly zostúpil 11. septembra 2001. Vtedy sa začal spor medzi tými, ktorí stáli na základoch adventizmu, znázornených na pionierskej karte z roku 1843, a tými, ktorí v Habakukovi prestupujú „vínom“ a ktorí boli „opilcami“ z Joela, ktorí sa potom „prebudili“, len aby im bolo „nové víno“ odťaté od ich „úst“.

Hebrejské slovo „napomenul“ v prvom verši znamená „viedol spor s“. Argument predložený milleritským strážcom bol znázornený na priekopníckej schéme z roku 1843, ktorá bola vyhotovená v máji 1842 na naplnenie týchto veršov. Jedna skupina, ktorá žila zo svojej viery, bola v spore o prorocké poslanstvo prítomnej pravdy pre dané obdobie s inou skupinou, ktorá prestupovala vínom. To sú Joelovi opilci, ktorí sa prebúdzajú a zisťujú, že víno, symbol učenia, je odňaté od ich úst. To sú Izaiášovi opilci Efraima, ktorí vládnu Jeruzalemu a nie sú schopní porozumieť zapečatenej knihe.

Beda korune pýchy, opilcom Efraima, ktorých slávna krása je vädnúcim kvetom, ktorí sú na vrchu úrodných údolí tých, čo sú premáhaní vínom! Hľa, Pán má mocného a silného, ktorý ako búrka krupobitia a ničivá víchrica, ako prival mocných vôd, ktoré sa vylievajú, zhodí na zem mocnou rukou. Koruna pýchy, opilci Efraima, bude pošliapaná nohami.... Zastavte sa a žasnite; volajte a kričte: sú opití, ale nie vínom; tackajú sa, ale nie od opojného nápoja.... Preto počujte slovo Hospodinovo, vy posmievační muži, ktorí vládnete tomuto ľudu, ktorý je v Jeruzaleme. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči; prorokov a vašich vodcov, vidiacich, prikryl. A každé videnie sa vám stalo ako slová zapečatenej knihy, ktorú dávajú učenému so slovami: Čítaj to, prosím; a on povie: Nemôžem, lebo je zapečatená.

Potom dávajú knihu tomu, kto nie je učený, so slovami: Čítaj to, prosím; a on povie: Nie som učený. Izaiáš 28:1–3, 14; 29:9–12.

Spor Habakuka medzi opilcami Efraima a tými, ktorí kráčajú vierou v prorocké Slovo Božie, je výslovne označený ako spor o správnu a nesprávnu metodológiu v Izaiášovom svedectve, lebo Izaiáš ukazuje, že práve metodológia „riadok na riadok“ spôsobuje, že opilci sa potkávajú a vstupujú do zmluvy so smrťou.

Ale aj títo blúdia pre víno a pre opojný nápoj schádzajú z cesty; kňaz i prorok blúdia pre opojný nápoj, sú pohltení vínom, schádzajú z cesty pre opojný nápoj; blúdia vo videní, potkávajú sa v súde. Lebo všetky stoly sú plné zvratkov a nečistoty, takže niet čistého miesta. Kohože má vyučovať poznaniu? A komu má dať porozumieť učeniu? Tých, čo sú odstavení od mlieka, odňatí od prs? Lebo prikázanie musí byť na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu. Áno, zajakavými perami a cudzím jazykom bude hovoriť k tomuto ľudu. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, doprajte odpočinku ustatému, a toto je občerstvenie; ale nechceli počuť. A slovo Hospodinovo im bolo: prikázanie na prikázanie, prikázanie na prikázanie; riadok na riadok, riadok na riadok; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, a boli rozbití, lapení do osídla a zajatí. Preto počujte slovo Hospodinovo, posmievační muži, ktorí panujete nad týmto ľudom, ktorý je v Jeruzaleme. Pretože ste povedali: Uzavreli sme zmluvu so smrťou a s peklom sme sa dohodli; keď prejde záplavový bič, nepríde k nám; lebo lož sme si urobili útočiskom a pod nepravdou sme sa skryli. Izaiáš 28:7–15.

Izaiáš potom označuje, čo Boh vložil do Habakukovho sporu a čo malo priviesť súd na opilcov, a bolo to základný kameň, „sedemkrát“ z Leviticus dvadsaťšesť, čo bolo prvým časovým proroctvom, ktoré Gabriel a anjeli viedli Williama Millera pochopiť.

Preto takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, kladiem na Sione za základ kameň, osvedčený kameň, drahocenný uholný kameň, pevný základ; kto verí, nebude sa ponáhľať. A súd položím za meradlo a spravodlivosť za olovnicu; a krupobitie zmetie útočisko lži a vody zaplavia skrýšu. A vaša zmluva so smrťou bude zrušená a vaša dohoda s peklom neobstojí; keď sa prevalí záplavový bič, budete ním pošliapaní. Izaiáš 28:16–18.

Krátko po tom, ako Pán priviedol svoj ľud späť na staré chodníky, sa od 11. septembra 2001 objavila skupina, ktorá sa zúčastňovala na tomto hnutí a ktorá dospela k záveru, že štyri druhy hmyzu u Joela predstavujú islam tretieho beda. Keď bola Božiemu ľudu v tej poslednej generácii otvorená metodológia „riadok za riadkom“, bolo rozpoznané jedno kľúčové prorocké pravidlo. Tým pravidlom je trojnásobné uplatnenie proroctva a skupina, ktorá dospela k záveru, že štyri Joelove generácie predstavujú islam tretieho beda, toto pravidlo o trojnásobnom uplatnení proroctva nesprávne použila na podopretie svojho nesprávneho výkladu.

Potom bolo v období roku 2014 satanovi dovolené vstúpiť do tohto hnutia s homosexuálnou „woke“ agendou pochádzajúcou z Veľkej Británie a Austrálie, ktorá založila svoj útok na falošnom výklade dejín predstavených v Danielovej knihe, v jedenástej kapitole, vo veršoch jeden až pätnásť. Prohomosexuálni vodcovia, ktorí infiltrovali a napadli toto hnutie, napokon tvrdili, že adventizmus sa musí ospravedlniť rímskemu pápežovi za to, že vraj vznášal falošné obvinenia

proti antikristovi, rímskemu pápežovi. Cieľom tohto útoku bolo usmrtiť toto hnutie a predovšetkým vyvolať zmätok práve v tom úseku (Dan 11,1–15), kde sú označení „lupiči z tvojho ľudu“.

Všetky tieto spory boli pokusom satana zmiast' symbol pápežského Ríma. Podľa najmúdrejšieho muža, aký kedy žil, niet nič nové pod slnkom. Dnes je spor opäť založený na určení totožnosti Ríma, symbolicky označeného ako „lupiči z tvojho ľudu“. Nový a súkromný výklad tvrdí, že „lupiči z tvojho ľudu“ sú Spojené štáty, a pritom si zjavne neuvedomujú, že ide o totožný spor ako ten úplne prvý medzi milleritmi a protestantmi, a že platí staré príslovie pripisované autorovi zo šestnásteho storočia Johnovi Heywoodovi, ktoré znie: „Nikto nie je taký slepý ako ten, kto nechce vidieť.“ Ďalšia obmena jeho výroku znie: „Nikto nie je taký hluchý ako ten, kto nechce počuť.“ S najväčšou pravdepodobnosťou väčšina nevie, že tento výrok sa pripisuje Heywoodovi, ani nerozumie tomu, že Heywoodov výrok bol odvodený z biblických pasáží, aké nachádzame v Jeremiášovi, Izaiášovi a ktoré Ježiš cituje v Novej zmluve.

Počujte teraz toto, ľud nerozumný a bez rozumu, ktorý máte oči, a nevidíte, ktorý máte uši, a nepočujete. Jeremiáš 5:21.

Sú to Danielovi „bezbožní“ a Matúšove „pochabé panny“, ktorí nerozumejú „rozmnoženiu poznania“. Rozmnoženie poznania v roku 1989 spočívalo predovšetkým v rozpoznaní, že posledných šesť veršov jedenástej kapitoly Daniela označuje záverečný vzostup a pád pápežstva, alebo, ako som ho označil, Moderného Ríma. Tieto verše označujú Spojené štáty, ale iba vo vzťahu Spojených štátov k pápežskej moci. „Bezbožní“ a „pochabé“ sú postavení do protikladu s „múdrymi“ a múdri posledných dní majú porozumenie rozmnoženiu poznania v roku 1989. Pochabí sú tí, ktorí majú oči, ale nevidia, a uši, a nepočujú.

Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto pôjde za nás? I povedal som: Hľa, tu som, pošli mňa. A on riekol: Chod' a povedz tomuto ľudu: Počúvajteže, ale nerozumejte; hľad' teže, ale nechápte. Zatvrd' srdce tohto ľudu, zaťaž jeho uši a zavri jeho oči, aby nevidel svojimi očami a nepočul svojimi ušami, aby neporozumel svojim srdcom, neobrátil sa a nebol uzdravený. Izaiáš 6:8–10.

Ľud, ku ktorému sa prihovára šiesta kapitola Izaiáša, sú tí, ktorí sa vyznávajú k posolstvu „prítomnej pravdy“, ktoré prišlo 11. septembra 2001, lebo Izaiáš 6 označuje tento úsek ako odohrávajúci sa v čase, keď „zem je plná slávy Hospodinovej“. Zem bola osvietená Božou slávou, keď zostúpil anjel z osemnástej kapitoly Zjavenia, keď boli veľké budovy mesta New York zvrhnuté dotykcom od Boha.

V roku, keď zomrel kráľ Uziáš, videl som aj Pána sedieť na tróne, vysokom a vyvýšenom, a lem jeho rúcha naplňal chrám. Nad ním stáli serafi: každý mal po šesť krídel; dvoma si zakrýval tvár, dvoma si zakrýval nohy a dvoma lietal. A jeden volal k druhému a hovoril: Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov; celá zem je plná jeho slávy. A podvoje dverí sa pohli od hlasu toho, ktorý volal, a dom sa naplnil dymom. Izaiáš 6:1–4.

Sestra Whiteová spája anjelovo hlásanie s udalosťou, ktorá označuje čas, keď anjel zo zjavenia v osemnástej kapitole naplní zem svojou slávou.

„Keď sa Boh chystal poslať Izaiáša s posolstvom svojmu ľudu, najprv dovolil prorokovi, aby vo videní nazrel do svätyne svätých vo svätyni. Zrazu sa brána a vnútorná opona chrámu akoby zdvihli alebo odtiahli a jemu bolo dovolené hľadiť dovnútra, do svätyne svätých, kam by nesmeli vstúpiť ani prorokove nohy. Pred ním sa zjavilo videnie Jehovu, sediaceho na tróne, vysokom a vyvýšenom, zatiaľ čo lem Jeho slávy naplňal chrám. Okolo trónu boli serafíni ako stráž pri veľkom Kráľovi a odrážali slávu, ktorá ich obklopovala. Keď ich piesne chvály zneli v hlbokých tónoch uctievania, stĺpy brány sa chveli, akoby ich otriasalo zemetrasenie. Títo anjeli, s perami nepoškvrnenými hriechom, vylievali chválu Bohu. „Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov,“ volali; „celá zem je plná Jeho slávy.“ [Pozri Izaiáš 6:1–8.]“

„Serafíni okolo trónu sú natoľko naplnení úctivou bážňou, keď hľadajú na Božiu slávu, že sa ani na okamih nepozerajú na seba so sebaobdivom. Ich chvála patrí Hospodinovi zástupov. Keď hľadajú do budúcnosti, keď celá zem bude naplnená Jeho slávou, víťazná pieseň sa ozýva od jedného k druhému v ľubozvučnom speve: „Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov.““
Gospel Workers, 21.

Izaiáš, predstavujúci Boží ľud počas času zapečatovania, ktorý sa začal 11. septembra 2001, dostal posolstvo, ktoré mal niesť ľudu, ktorý mal oči, ale nerozhodol sa vidieť, a uši, ale nerozhodol sa počuť. Ježiš ako Alfa a Omega znázorňuje koniec času zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc so začiatkom. Na konci bude opäť posol, predstavovaný Izaiášom, ktorý ponesie posolstvo ľudu, ktorý sa rozhodne nevidieť a nepočuť. Toto posolstvo prinesie konečné prečistenie sto štyridsaťštyritisíc. Tým posolstvom sú slová Pravdy, ktoré sú prinášané z Božieho prorockého svedectva. Toto prorocké svedectvo je „videnie“, ktoré je ustanovené mocou symbolizovanou ako „násilní synovia tvojho ľudu“.

V nasledujúcom článku vezmeme každý z týchto sporov a položíme ich jeden na druhý spôsobom riadok na riadok. Milleritskú líniu, líniu Smitha a Whiteovej, líniu „ustavičného“, líniu „kráľa severu“ v roku 1989, líniu hmyzu z Joela a súčasný spor. Šesť starých sporov, ktoré, keď sú posudzované riadok na riadok, jasne potvrdzujú pravdu prvého sporu, ktorý je znázornený na pionierskej karte z roku 1843. Tou pravdou je, že Rím je „lupiči tvojho ľudu“, ktorí sa vyvyšujú a ktorí padajú a ustanovujú videnie.

„Videla som, že mapa z roku 1843 bola usmernená rukou Pánovou a že sa nemá meniť; že čísla boli také, aké ich On chcel; že Jeho ruka spočívala nad jednou chybou v niektorých číslach a zakrývala ju, takže ju nikto nemohol vidieť, kým Jeho ruka nebola odňatá.“ Early Writings, 74.

Odmietnuť pravdy na tejto tabuli znamená zároveň odmietnuť autoritu Ducha proroctva a táto tabuľa určuje, že „videnie“ ustanovuje Rím, nie Spojené štáty; je to to videnie, o ktorom nás Šalamún poučuje, že bez neho Boží ľud zahynie.

„Satan... neustále presadzuje falošné — aby odvádzať od pravdy. Úplne posledným Satanovým podvodom bude zneplatniť svedectvo Božieho Ducha. „Kde niet videnia, ľud hynie“ (Príslovia 29:18). Satan bude dôvtipne pôsobiť rozličnými spôsobmi a prostredníctvom rozličných nástrojov, aby otriasol dôverou ostatkového Božieho ľudu v pravé svedectvo.“

„Proti Svedectvám sa roznieta nenávisť, ktorá bude satanská. Satanovo pôsobenie bude smerovať k tomu, aby podkopalo vieru cirkví v ne, a to z tohto dôvodu: Satan nemôže mať takú voľnú cestu na uvádzanie svojich klamov a na spútavanie duší vo svojich bludoch, ak sa dbá na varovania, napomenutia a rady Ducha Božieho.“ Selected Messages, kniha 1, 48.

„Ten, ktorý vidí pod povrch, ktorý číta srdcia všetkých ľudí, hovorí o tých, ktorí mali veľké svetlo: ‚Nie sú zarmútení ani ohromení pre svoj mravný a duchovný stav.‘ Áno, vyvolili si svoje vlastné cesty a ich duša má záľubu vo svojich ohavnostiach. Aj ja si vyvolím ich bludy a uvediem na nich to, čoho sa boja; pretože keď som volal, nikto neodpovedal; keď som hovoril, nepočúvali; ale páchali zlo pred mojimi očami a vyvolili si to, v čom som nemal záľúbenie.‘ ‚Boh im pošle mocné poblúdenie, aby uverili lži,‘ pretože neprijali lásku k pravde, aby mohli byť spasení, ‚ale našli záľúbenie v nepravosti.‘ Izaiáš 66:3, 4; 2 Tesaloničanom 2:11, 10, 12.

„Nebeský Učiteľ sa pýtal: ‚Aký mocnejší blud môže oklamať myseľ než predstieranie, že staviate na správnom základe a že Boh prijíma vaše skutky, keď v skutočnosti mnohé veci konáte podľa zásad svetskej politiky a hrešíte proti Jehovovi? Ach, je to veľké klamstvo, očarujúci blud, ktorý sa zmocňuje mysli, keď si ľudia, ktorí kedysi poznali pravdu, mýlia formu pobožnosti s jej duchom a mocou; keď sa nazdávajú, že sú bohatí, zbohatli a nič nepotrebujú, zatiaľ čo v skutočnosti potrebujú všetko.‘“ Testimonies, zväzok 8, 249, 250.